

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 13 marca 1970 r.

w sprawie dysponowania mocą urządzeń energetycznych przyłączonych do wspólnej sieci gazowej oraz rozdzielania paliw gazowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 3 i 4 w związku z art. 7 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do dysponowania mocą urządzeń energetycznych przyłączonych do wspólnej sieci gazowej oraz rozdzielania paliw gazowych upoważnione jest Zjednoczenie Przemysłu Gazowniczego, zwane dalej Zjednoczeniem.

2. Do zadań Zjednoczenia należy dysponowanie paliwami gazowymi, z uwzględnieniem właściwych parametrów dostaw paliw gazowych i najbardziej ekonomicznych programów pracy urządzeń energetycznych przyłączonych do wspólnej sieci gazowej, przy zapewnieniu warunków ciągłości dostaw, a w szczególności:

- 1) opracowywanie operatywnych bilansów paliw gazowych,
- 2) uzgadnianie parametrów dostaw gazu ziemnego i koksowniczego do wspólnej sieci gazowej w ramach ustalonych planów,
- 3) dysponowanie mocą wytwórczych urządzeń gazowych przyłączonych do wspólnej sieci gazowej, pozostających w zarządzie Zjednoczenia,
- 4) dysponowanie pracą urządzeń służących do przesyłania i rozdzielania paliw gazowych,
- 5) uzgadnianie terminów remontów urządzeń gazowych przyłączonych do wspólnej sieci,
- 6) wydawanie poleceń poboru sezonowych nadwyżek gazów.

§ 2. Dostawcy gazu ziemnego i koksowniczego do wspólnej sieci gazowej są obowiązani do:

- 1) uzgadniania ze Zjednoczeniem rocznych, kwartalnych i miesięcznych planów dostaw gazu, z określeniem godzinowych dostaw maksymalnych i minimalnych,
- 2) realizacji dostaw paliw gazowych według uzgodnionych ze Zjednoczeniem programów pracy urządzeń,
- 3) uzgadniania ze Zjednoczeniem terminów remontów podstawowych wytwórczych i przesyłowych urządzeń gazowych,
- 4) natychmiastowego zawiadomiania Zjednoczenia o awariach urządzeń powodujących zmianę uzgodnionych parametrów lub ilości dostaw paliw gazowych.

§ 3. Odbiorcy pobierający paliwa gazowe w ilości powyżej 500 m³/h gazu koksowniczego i powyżej 250 m³/h gazu ziemnego, przyłączeni do wspólnej sieci gazowej, zobowiązani są do:

- 1) uzgadniania ze Zjednoczeniem rocznych i kwartalnych planów zapotrzebowania i odbioru paliw gazowych,
- 2) uzgadniania ze Zjednoczeniem miesięcznych harmonogramów odbioru paliw gazowych, z określeniem maksymalnego godzinowego poboru tych paliw,
- 3) uzgadniania ze Zjednoczeniem terminów remontów podstawowych urządzeń służących do odbioru paliw gazowych,
- 4) dostarczania Zjednoczeniu na jego żądanie dokumentacji technicznej urządzeń służących do odbioru paliw gazowych.

§ 4. Okręgowe inspektoraty gospodarki paliwo-energetycznej ustalają, którzy odbiorcy zobowiązani są, na polecenie Zjednoczenia, pobierać sezonowe nadwyżki gazu.

§ 5. 1. Plany ograniczeń dostaw paliw gazowych na wypadek wystąpienia niedoborów tych paliw we wspólnej sieci gazowej ustala Państwowy Inspektorat Gospodarki Paliwo-energetycznej w porozumieniu z zainteresowanymi ministerstwami.

2. Zjednoczenie realizuje zadania wynikające z planów, o których mowa w ust. 1, po wykorzystaniu innych możliwości zbilansowania paliw gazowych w ramach wspólnej sieci gazowej.

§ 6. Zjednoczenie upoważnione jest do natychmiastowego ograniczenia lub czasowego wstrzymania dostawy paliw gazowych odbiorcom poza ograniczeniami wynikającymi z planów, o których mowa w § 5, w razie:

- 1) awarii wspólnej sieci gazowej,
- 2) zagrożenia życia ludzkiego,
- 3) zagrożenia mienia (np. przez pożar).

§ 7. Zarządzenie nie dotyczy gazów płynnych propano-wo-butanowych.

§ 8. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1951 r. w sprawie limitowania odbioru gazu (Biuletyn PKPG z 1952 r. Nr 3, poz. 19),
- 2) „Przepisy o przydzielach i rozdzielnicach gazów mocnych”, stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Hutnictwa z dnia 28 marca 1957 r. w sprawie przydziałów, rozdzielnic i warunków dostaw gazów mocnych, smoły pogazowej, benzolu surowego gazowniczego i masy pogazowej (Monitor Polski Nr 37, poz. 240).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: *J. Miłrega*

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 19 marca 1970 r.

w sprawie wysokości oraz warunków przyznawania stypendiów pieniężnych dla felczerów będących studentami akademii medycznych.

Na podstawie § 12 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1969 r. w sprawie pomocy materialnej dla

studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 17, poz. 125) zarządza się, co następuje:

§ 1. Studentom, którzy podjęli studia w akademiach medycznych po uzyskaniu tytułu felczera, mogą być przyznawane na warunkach i w wysokości określonej w zarządzeniu stypendia pieniężne, zwane dalej „stypendiami felczerskimi”.

§ 2. 1. O stypendium felczerskie może się ubiegać student akademii medycznej, który:

- 1) zachowuje postawę moralną i obywatelską godną studenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej;
- 2) posiada dyplom felczera, uzyskany przed rozpoczęciem studiów;
- 3) przepracował co najmniej 10 lat na stanowisku przeznaczonym dla felczarów, ewentualna zaś przerwa między takim zatrudnieniem a rozpoczęciem studiów nie przekracza jednego roku;
- 4) wykazuje się dobrymi postępami w nauce, tj. przechodzi na wyższy semestr lub rok w terminach określonych w regulaminach studiów, planach studiów lub wewnętrznych regulaminach szkoły (łącznie z terminami przewidzianymi na składanie egzaminów poprawkowych i posesyjnych);
- 5) nie wykonuje stałej pracy zarobkowej;
- 6) nie jest podatnikiem podatku obrotowego lub dochodowego ani nie jest podatnikiem tych podatków członek jego rodziny żyjący we wspólnym gospodarstwie;
- 7) znajduje się w sytuacji materialnej uzasadniającej przyznanie stypendium felczerskiego.

2. Sytuacja materialna studenta uzasadnia przyznanie mu stypendium felczerskiego, gdy łączny roczny przychód jego rodziny żyjącej we wspólnym gospodarstwie nie przekracza wymienionych niżej kwot przypadających na jednego członka rodziny:

- 1) w rodzinach pracowniczych przychód z wynagrodzeń podlegających przepisom o podatku od wynagrodzeń — 10.800 zł,
- 2) w rodzinach chłopskich przychód szacunkowy ustalony dla celów podatku gruntowego — 13.200 zł,
- 3) w rodzinach o dochodowości mieszanej (pkt 1 i 2), jeżeli jeden ze składników stanowi co najmniej 20% dochodowości ogólnej — 12.000 zł.

3. Za członka rodziny w rozumieniu ust. 1 pkt 6 i ust. 2 uznaje się:

- 1) małżonka,
- 2) dzieci własne, przysposobione oraz pasierbów do ukończenia 18 roku życia, jeśli zaś uczęszczają do szkół — do ukończenia nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia 24 lat życia, a jeżeli są inwalidami I lub II grupy — bez względu na wiek,

3) rodzeństwo odpowiadające warunkom określonym w pkt 2 oraz rodziców i innych wstępnych.

4. Rektor akademii medycznej może na podstawie przedstawionych dokumentów zaliczyć do okresu wymaganego w myśl ust. 1 pkt 3 okresy przerw w pracy spowodowanych chorobą, oddelegowaniem do prac w organizacjach politycznych i społecznych lub pracę w organach administracji służby zdrowia na stanowisku nie wymagającym kwalifikacji felczera.

§ 3. 1. Wysokość stypendium felczerskiego wynosi:

- 1) dla osób samotnych oraz osób, których współmałżonek z tytułu pracy zarobkowej osiąga powyżej 850 zł miesięcznie, nie posiadających innych osób na utrzymaniu — 1000 zł miesięcznie,
- 2) w pozostałych wypadkach — od 1000 do 1600 zł miesięcznie.

2. Studenci pobierający stypendia felczerskie mogą korzystać z innych rodzajów pomocy materialnej na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1969 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 17, poz. 125), zwanym dalej „rozporządzeniem”, oraz w zarządzeniu Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 czerwca 1969 r. w sprawie szczegółowych zasad przyznawania pomocy materialnej studentom szkół wyższych (Monitor Polski Nr 29, poz. 221).

3. Stypendia felczerskie mogą być przyznawane na wszystkich latach studiów począwszy od I semestru pierwszego roku studiów.

§ 4. W zakresie nie unormowanym w zarządzeniu do stypendiów felczerskich stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia dotyczące stypendiów zwyczajnych, z wyjątkiem przepisów § 4 rozporządzenia.

§ 5. 1. Felczarom, którzy nie spełniają warunków określonych w § 2 ust. 1 pkt 3, oraz felczarom, którzy uprzednio byli skreśleni z listy studentów w akademii medycznej, mogą być przyznawane stypendia na zasadach określonych w rozporządzeniu.

2. Rektor akademii medycznej w wyjątkowych wypadkach na wniosek dziekana i opierając się na opinii uczelnianej rady do spraw młodzieży może wyrazić zgodę na przyznanie stypendium felczerskiego osobom, o których mowa w ust. 1.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od początku roku akademickiego 1969/1970.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Kostrzewski*

81

OBWIESZCZENIE POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 12 marca 1970 r.

w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych (BN).

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) Polski Komitet Normalizacyjny podaje do wiadomości, co następuje:

§ 1. Ustanowione zostały następujące normy branżowe (BN):